

i treball per la perfecció de la corporació mèdica. G) Prelació dels interessos nacionals sobre els de caràcter personal. H) Caritat fraternal com a millor antídote contra la immoralitat. I) Ni comerciar ni beneficiar-se indirectament de l'estat del malalt: l'exercici de la Medicina ha d'ésser absolutament incompatible amb l'exercici d'activitats comercials que es desenvolupin sota l'empara de l'art de curar.

3r. Que essent una realitat evident (a pesar dels drets i deures que els actuals Estatuts i Reglaments dels Col·legis Mèdics d'Espanya concedeixen als col·legiats, i malgrat les normes disciplinàries i les sancions que sobre aquests pesen) que les faltes i delictes col·legials van en augment cada dia i es relaxa el to d'allò que hom anomena companyonia, es fa precís procurar per tots els mitjans que la paraula "company" deixi d'ésser una bella expressió, sense contingut real la majoria de les vegades.

4t. Els metges actualment en exercici no estan obligats de suportar ni de sofrir aquells professionals que, sense sotmetre's a una rígida disciplina, amb llur codi de drets, deures i sancions pretenen "situar-se" a força de claudicacions, o perduren en posicions obtingudes a espalles de l'ètica professional més rudimentària.

5è. Especial atenció i cura mereix l'anàlisi de la particular situació i dificultats per les que travessa en els actuals moments la joventut mèdica, que a marxes forçades s'agreuja, en un pròxim esdevenidor, si no hi posen el remei que cal els cridats a evitar que el nombre de metges en exercici vagi augmentant en proporcions deu vegades més gran que la població, puix les conseqüències les suportaran tots els professionals.

6è. Creació, dintre del Col·legi General dels Col·legis Mèdics d'Espanya, d'un organisme específic per a definir i sancionar les transgressions deontològiques mèdiques. Aquest organisme podria ésser titulat "Comissió Superior de Moral Mèdica" i es constituiria amb majoria absoluta de metges, ja pel mateix Consell General de Col·legis íntegrament, o per membres del seu si designats per aquest i per representants agregats i severament seleccionats de les Facultats de Medicina, Cossos facultatius de l'Estat, Beneficències, Associació de Metges titulars, Associacions mèdiques de tipus professional, metges lliures i representants de l'Estat amb capacitat moral i jurídica (magistrats).

7è. L'Estat dipositarà la seva confiança en l'esmentada Comissió, perquè redacti el "Codi de Moral Mèdica", i l'escala de sancions del qual anirà des de la simple advertència fins a la privació total de l'exercici professional, sent ús de les facultats del Consell dels Col·legis en matèria contributiva i en els drets de la Previsió Mèdica Nacional per interpretar amb superior criteri l'aplicació d'allò preceptuat i per sentar jurisprudència en tots els casos que hagi de pronunciar-se i les circumstàncies especials dels quals els facin escapar, per subtileteses o per rareses casuístiques, a les clares aplicacions del Codi.

8è. L'Estat dotarà d'indiscutible força moral a les decisions de la Comissió i les autoritats del país vindran obligades a fer complir les seves sentències. S'establirà el curs de cassació, per trencament de forma, davant del Tribunal Suprem de Justícia, a fi de dotar del caràcter judicial de sentència ferma les decisions col·legials.

9è. La Comissió Superior de Moral Mèdica tindrà, així mateix, un caràcter consultiu i assessor de les autoritats en tots aquells aspectes de la governació o administració general de Justícia que puguin influir sobre la moral professional (Justícia, Ensenyament, Economia, Sociologia, etcètera), havent d'actuar constantment i per acció espontània, perquè es modifiquin aquelles circumstàncies que favoreixin la immoralitat.

10. La Comissió Superior de Moral Mèdica es regirà per uns Estatuts redactats per la primera Comissió que es nombri i aprovats per la Superioritat, en els quals es fixarà el procediment per a l'admissió de queixes, enjudiciament, drets de defensa de l'enjudiciat, aplicació de sancions, etc. Així mateix hom establirà el pla i els mitjans per a sostenir una persistent campanya, incoant procediment i aplicant sancions sempre que calgui contra totes les formes de l'intrusisme mèdic, del curanderisme mèdic i extramèdic i del xarlatanisme mèdic-farmacèutic (aquest darrer en relació amb un veritable Institut de control científic i fiscalització comercial d'especialitats).

11. Totes les sancions imposades per la Comissió Superior de Moral Mèdica han d'ésser publicades a la premsa professional i a la diària, a fi d'obtenir el màxim d'efecte edificant. De la mateixa manera s'haurà de publicar la sanció que s'apliqui al denunciant d'evident mala fe.

12. Hom determinarà el mètode de selecció